

IN MEMORIAM

Jo Queis (1945-2012)

Op 12 november overleed, na een kortstondig ziekbed, Jo Queis, actief lid en secretaris van de vlinderstudiegroep van het Natuurhistorisch Genootschap.

Al vroeg had Jo belangstelling voor de natuur, in het bijzonder voor vlinders. Toen hij nog thuis woonde begon hij al met het aanleggen van een collectie en op 17-jarige leeftijd werd hij lid van de Nederlandse Entomologische Vereniging, waarvan hij regelmatig de halfjaarlijkse bijeenkomsten van de afdeling Zuid bezocht. In januari 1983 werd hij lid van het Natuurhistorisch Genootschap en van de vlinderstudiegroep. Sinds 2002 was Jo secretaris van deze studiegroep.

Zijn vakanties stonden altijd in het teken van vlinders, zowel dag- als nachtvlinders, en wat begon als een bescheiden, lokale verzameling groeide in de loop der jaren uit tot een omvangrijke collectie Europese macro-Lepidoptera. Met zijn vrouw Els en zijn twee kinderen, Marc en Astrid, trok hij elke zomer naar Frankrijk, bij voorkeur naar de Alpen of de Pyreneeën. Toen de kinderen niet meer mee gingen breidden Jo en Els hun actieradius uit tot in Spanje. De caravan lieten ze er vaak achter, en pikten die weer op tijdens de volgende verzamelmreis. In deze door de zon verwende landen konden Jo en Els volop genieten van de natuur en de enorme rijkdom aan vlindersoorten. Ook de Limburgse fauna bleef hem echter boeien; hier bleef hij eveneens actief, alleen of samen met anderen. Zo deed hij in 2008 onderzoek naar de vlinderfauna van het Plinthos-gebied in het Geleenbeekdal, een natuurgebied in wording. Dit leidde tot een publi-

catie in het Natuurhistorisch Maandblad. In zijn tuin te Neerbeek brandde regelmatig de vanglamp in het kader van het Nachtvlied Monitoringproject Limburg. Dat leverde hem op 11 juli 2010 de eerste Limburgse vondst op van de Buxusmot (*Cydalima perspectalis*). Ook aan deze waarneming wijdde hij samen met Guido Verschoor een artikel in het Natuurhistorisch Maandblad. In de herfst van dit jaar, vlak voor zijn dood, trof hij in zijn lichtval aan huis, binnen een kort tijdsbestek, maar liefst 18 Kadestofvlied (*Caradrina kadenii*) aan, een ongekend groot aantal voor deze zeer zeldzame soort, die pas recent in ons land is verschenen.

Wij kennen Jo vooral als vlinderman, maar Jo was op de eerste plaats een echte familieman. Els, zijn kinderen en zijn kleinkinderen waren alles voor hem. Buiten zijn gezin was hij een uitgesproken mens. Hij genoot intens van zijn vele contacten met anderen, en dat was wederzijds: iedereen waardeerde zijn rust, zijn bescheidenheid, zijn geheel eigen humor, zijn gulheid, zijn gastvrijheid en zijn grenzeloze hulpvaardigheid. Zijn werkkring, zijn burens, zijn kennissenkring en zijn vlinder-vrienden vormden samen één warme sociale wolk waarbinnen Jo zich happy voelde.

Voor Els, zijn kinderen en zijn kleinkinderen is de wereld definitief veranderd. Wij wensen hen toe dat de herinneringen aan Jo het snel mogen winnen van de pijn en het verdriet.

De Vlinderstudiegroep

ONDER DE AANDACHT

BRONZEN KIKKER VOOR LEI PAULSSEN

Afgelopen zomer heeft de Herpetologische Studiegroep Limburg (HSL) de Bronzen kikker uitgereikt aan Lei Paulssen uit Rimburch. Deze trofee is een blijk van waardering voor

een instantie, vereniging of persoon die zich op een buitengewone wijze verdienstelijk heeft gemaakt voor de Limburgse amfibieën en reptielen. De Bronzen kikker is in 1990 voor het eerst uitgereikt aan de gemeente Melick en Herkenbosch (thans Roerdalen)

en in 1992 aan de gemeente Helden, beide voor de uitvoering van destijds opgestelde poelenactieplannen.

De trofee is in 2000 uitgereikt aan Ton Lenders (oprichter en eerste voorzitter van de HSL) en in 2003 aan Frans Blezer (poelencoördinator van het IKL). Bijna 10 jaar later is het de beurt aan Lei Paulssen. Hij heeft zich vele

decennia lang belangeloos ingezet voor de bescherming van herpetofauna in het oostelijk deel van Zuid-Limburg, met speciale aandacht voor het Duits-Nederlandse Wormdal. Daarbij gaat het vooral om bedreigde soorten als de Rugstreeppad en de Kamsalamander. De aanleg van nieuwe voortplantingspoelen voor de Kamsalamander en het peilbeheer door middel van een gereguleerde grondwatertoevoer getuigen van groot vernuft en is uniek te noemen. Van meer recente datum is zijn populatieonderzoek aan de Ringslang die het Limburgs grondgebied dankzij de aanleg van broeihopen door Lei definitief heeft gekoloniseerd. Gezien het grote enthousiasme en de deskundigheid heeft hij de Bronzen kikker dan ook meer dan verdiend.

Stuurgroep

Herpetologische Studiegroep Limburg

